

Յոյսաբարձուները բաց է ամեն օր (բացի առն օրերից) ժամը 9-ից մինչև
2-ը: Յայտարարում թիւները ընդունվում են ամեն լրերները:
Յայտարարում թիւները թաւին 2 հ, ըսկաւմերի համար կրկնապատիկ:

պատուօրը, բացի աղ հաւոց քարոզը կարող է աւելի հետաքրքիր և բազմա- կողմանի լինել քան թէ բողոքական- ներինը, որովհետեւ մինչդեռ բողոքա- կան քարոզի նկիթը միակ աւտարանն է, որ մեծ մասամբ անհատատ րարո- կական հատարելութիւն է վարդապե- տուն, կա քարոզիչը բացի աւտարա- նից կարող է և պարտական է առաւ- նելթ բազիլ մեր եկեղեցական հիանա- լի դրուածներէ, եկեղեցական պատ- մութիւնից, որ հոյն ազգային պատմու- թիւնն է և հալը Ասեփանէն գեղեցիկ կերպով օգտւում է դրանից: Բայց մինչդեռ պատուօրի և իւր ունիզիլինե- ի, մէջ տիրում է մի տեսակ ներդաշ- նակութիւն, որոնք միմիանք ճանաչու- ւն և հասկանում, հաւոց քարոզիչ և նրա լսողներէ մէջ տիրում է մի տե- սակ Լաթուրիէն: Հաւարակութեան (բացի մի փոքր մասից, որ բմրեում է քարոզ և օգտւում) մի մասը քարոզ- է հասկանում, որ հաերէն չգիտէ, միւս մասը հաերէն գիտէ, քարոզ չէ հաս- կանում: Այսինհայեանքի քարոզը սը- րանց համար նոյնն է, ինչ որ տալի վերաջ ջուր ածելը: Նւ ահա, երբ քա- րոզիչը դառնում է և զբոստոնեալ եղ- րարներ և բոլերն) բառերը արտա- սանում, եկեղեցում մի կատարեալ ուսմողալ է լինում. «բողոքը» սուր- նիւրները յայտնով և «պարպիւրները» տա- ները խփելով դուրս են դալիս եկեղե- ցուց: Արանից անբաղաքավարի վար- մուշք անկարելի է երևակայել: Իսկ գերմանական կոյծնիան ամբողջը լա- տութիւն է դառնում քարոզի ժամա- նակ և թատերաժամ և միտքմիտք:

Ջանք վազոններէր, և մեր առաջ րա-
ցուեց մի աղետալ տեսարան, գնաց-
քից 30 քաջ զեռ, մի 18-ամեայ երե-
տասարդ երեւի վերայ ընկած ընկա-
վերաջ անկողնէր ճնշումը կրծքից եր-
կուկտոր էր եղել: Ամենքս էլ կարծում
էինք թէ ճանապարհորդներն իսկ է-
րաջ փողոց լեցնէր, որ աղբ խեղճը
մօտ գիւղի մի հրէալ վաճառականի
գործակատարն է. երբ մերեմայտը
(հաշիմ-բեկ) նկատում է նրան ընկա-
վերաջ անկողնէր, սկսում է դեռ հեռուից
չվազել, բայց մեռնող փոխանակ
հեռանալու, երկաթուղու մերձեւանալու
պէս՝ խաչակնքում է երեսը և պառ-
կում ընկալի վերայ:

Ինչն էր ստիպել աղբ ոտքով լինել
իրեն կենդանու անկողնէ՝ չխնայանք:

Ինչպէս ստուգեցինք, պ. Արիստոմ
Բոլճանիսեանի ուսուհայ բառարանը
մամուլէ տակ լինելով, արդէն կէտը
սպազորւած է խնամքով և մինչև այս
ներկայ տարուայ վերջը մնացածն էլ
սպազորւած, վերջացած չը լինի:
Փոքի չէ իմէ մի փոքր էլ ուշանալ,
բաւական է որ ունենանք ուսուցիչից
հալիւնք մի ընտիր բառարան, որ տը-
գարն ծանր աշխատանքի արդիւնք կա-
րող է լինիլ:

ԱՂՂԱՇԻՑ մեզ հաղորդում են, որ
մի նուիրացի երկրաստարդ Սարգիս ա-
նունով, Անդրկովկասեան երկաթուղու
Եւլախ կայարանում մասնագիտա-
թիւն է ընդունել. այս բանը գիտեն
բոլոր նուիրացիները, երկրաստարդի
մարդը, երկրապետը և բարեկամները,
բայց մինչև այժմ ոչ հաղորդ և ոչ մար-
մնաւոր իշխանութիւնն են չափանա-
ված: Մասնագիտանալի նոր հաւատակցին
մուտքովանները Ամաղ հն կանչում
Թուրքերը 150 րուբլի փող են ժողո-
վել և ուղւում են թրքացած երկրա-
ստարդին ուղարկել Կոստանդնուպոլիս:

Նոյն տեղից մեզ հաղորդում են, որ
այս տարի ալիմաշալի և Գարալի երկ-
րի բերքը շատ առատ է, մասնաւոր
հոնճը որ անձամբ մտ լաւ է: Նիւթ
գիւղում մի ընտանիք կա, որ բազմա-
ցած է 40 հոգուց, այս տարի նրանց

գուրս գալիս եկեղեցուց:
Երկու եկեղեցիներն էլ երկուցիկ խմ-
բեր ունին: Բայց, մինչդեռ Խոթնիայի
խումբը ոչ մի կողմ ծախք չէ պահան-
ջում համաճեցից, որովհետև գերմանա-
ցիները աչն կարծիքին են, որ եկեղե-
ցու բարեկարգութիւնը իրենց պար-
տականութիւնն է և ամեն մի աճձ
պարտաւոր է ձրի ծառայել, հալոց եր-
գեցիկ խումբը 4000 ր. աւելի է նըս-
տում եկեղեցուն, Թէպէտ երգեցողու-
թիւն գիտողի և ձայն ունեցողի պա-
կասութիւն չկա և հնչող որ բանը փո-
ղի դատաւ, ցանկացողներ թիւը ան-
միջապէս շատացաւ, բայց ոչ որ ձրի
չկատեցաւ. ծառայել: Ահա ամենաժողո-
վորդական եկեղեցու ժողովուրդը:

Ձարանալի աղղղեցութիւն և հեղի-
նակութիւն ունի պատուրը ամբողջ
Հոյսնիք վերայ:

Խմանալէր պատմեց, թէ երեք տա-
րի սրանից առաջ գիւղացիներից մինի
ստունը հրդեհը մի ժամում աչնպէս լա-
վել է, որ ոչինչ չեն կարողացել աղա-
տել. խեղճ գիւղացու ընտանիքը մնա-
ցել է առանց բնակարանի: Նա գիտում
է պատուրի խորհրդին. վերջինը խոս-
տանում է իւր օգնութիւնը և միւս կի-
րակի եկեղեցում մի աղղու քարովից
փողոց հրա իրում է ժողովրդին անմի-
ջապէս գիւղական ժողով հրաւիրել և
առաջարկել. 1) ամեն մի տնից մի մի
աշխատող ձրի տաս երկու ամբողջ
2) գիւղական անասուն ձրի տալ հար-
կաւոր փաշայը. 3) գիւղական բան-
կից տալ ձրի 200 ր. և աչքան էլ
փոխառութիւն, որ բաւական լինի մի

աչքան ցորեն է եղել, որ 20 տարի
բաւական է ընտանիքի բոլոր անդամ-
ներին:

Մեզ գրում են.—Միշտ պատանել
ենք լրագիրներում գրութիւններին, ո-
րոնք վերաբերուել են ժողովրդի աչս
կամ աչն դատարարի շահերի պաշտ-
պանութեան, բայց մինչև օրս ոչ որ
ուշադրութիւն չէ դարձրել Գրառու-
թիւնը: Ինքն լրագիրն հասկանալի
է, թէ ինչ բանի է ծառայում արիա-
ցուն և ոչ որ է հանգում նրա ապագան,
սա մի նշանաւոր, բայց անուշադիր
թողնում խեղդի է, որի վերայ դարձ-
նում ենք հասկացողների ուշադրու-
թիւնը: Սովորաբար մեր մէջ արիա-
ցունները գուրս են գալիս ամենապը-
քատ դատարարից և կազմուած են
աչնպիսի անձներ, որոնք չեն կարո-
ղացել մի որ և իցէ, գէթ միջնակարգ
ուսումնարանում ուսում աւարտել: Բայց
թէ որքան ցանկալի բան է՝ որ նրանք
քիչ թէ շատ դարձան լինելին, քիչ
թէ շատ պարտաւորութիւն, ինքն ունե-
նալին գտնէ ինքնակրթութեամբ կեան-
քը: մէջ իրենց զարգացումը չարտա-
կելու, դա չափանի կլինի իւրաքանչիւ-
րին: Բայց եկէք տեսք, որ արիաքուն
անեկանելի գրութեան մէջ է գտնվում,
նա աչքան քիչ ունիլ է ստանում,
որ ոչ միայն մի որ և իցէ լրագիր
կամ գիրք ստանալու միջոց չէ ունե-
նում, այլ և շատ անգամ ուտելու հաց
հարկաւոր չափով: Նրանց հասկանիլը
մեծ է՝ ուսումնարան գնալ չեն կարող,
միջոց չունին՝ առանձին ուսուցիչ վար-
ձելու, բարեբար չունին, որ նրանց
խնամ է... Ինչ անեն խեղճ արիաքու-
նները: Մեր ներկայ կեանքի պայման-
ներում՝ արիաքունութեան համար ուրիշ
անձեր անհնար է, որ կարողանան
գուրս գալ:

Ո՞վ պիտի մտած է դրանց, աղբ մի
տեսակ բաղդաւալաններին վերայ:

ՇՈՒՇԻՒՅՑ մեզ Արգամը գրում է.—
Դեռ անցեալ կիրակի հեռագիրը լուր
բերեց, որ Նորին սրբազնութիւն թե-
միւս Նորահաստատ առաջնորդ գեր-
կարապետ և պ. Ալեքսանդր ամսին
5-ին Երեւանից կողմերի Շուշի իւր ա-

տուն չինելու և 4) մինչև նրա տունը
չինելու, եկեղեցում առանձին գանձա-
նակ ման անել կահկարասիքի համար:
Այս հրաւերը նոյն կիրակի ընդուն-
վում է գիւղական ժողովից և չորս
ամսից փողով վարականգնում է մի տուն,
որ գիւղի տնիքի գեղեցիկները մինչ
է և միայն ամառը մինչև 150 ր. վարձ
է բերում: Այդ հրդեհը մի լաւ հետեւեք
էլ է ունենում. զրանից չետոյ գիւղը
սարքում է իւր համար մի հրաւեր մե-
քենայ, երեք տակաւ և միւս հարկա-
ւոր գործիքները, բայց աղբ, վճարում
է, որ ամեն գիւղի չորս մարդ որոշուի
հրդեհներին հակաւ և օգնութեան կան-
չելու: Բայց աղբ հրդեհից փողոց ալ եւ
չէ պատանել հրդեհ: Այս եղելութիւնը
բացատրութեան կարօտ չէ և լինքը
ցոյց է տալիս, թէ որ աստիճան զար-
գացած է աչս պարզ գիւղացիների
մէջ փոխադարձ օգնութեան գաղա-
փաբը: Պատուրը ընտրվում է գիւղից,
նա պէտք է բարձր կրթութիւն ունե-
նող և քարտուչի նմանութեան վկայական,
որը տալիս է պատանակների ժողովը:
Նախապէս փորձի համար պանձնելով
կէս տարի քարաղղութեան պաշտոն *)
Պատուրը պաշտոնապէս հսկում է
գիւղի ուսումնարանի վերալ և առհա-
ռաջնորդութեան պաշտոնը ստանձնե-
տարակ կրթական գործի՝ որի մասին
է աչքան խօսքս:

Ուսումնարանը (ինչպէս և եկեղե-
ցին) պահպանում է բոլոր ստանդը,
ամեն մի տուն պարտաւոր է տարե-
կան մի որոշ տուրք վճարել ընդհա-
նոր հարկերի հետ միասին և աղ
տուրք վճարում են ամենքը՝ ունի ե-
րեկալ թէ ոչ, դա միևնույն է: Պէտք է
տեսլ, որ օրէնքը թուղատրում է միայն
կամաւոր Նորահաստութիւն ուսումնա-
րանի և եկեղեցու համար. իսկ գերմա-
նացիներ, երբ հարկաւոր է, երբ պահան-
ջում է նրա շահերը, գիտէ օկամաւոր
պարտաւորութիւն՝ ստանալու և օրի-
նակի ճշտութեամբ կատարել աղ
կամաւոր պարտաւորութիւնը:

Թէպէտ ուսումնարան գնալը պար-
տաւորական չէ, ինչպէս Գերմանիա-
ում, բայց դատաւարական հասակի
բոլոր երեխաները գնում են ուսում-
նարան և մինչև 15—16 տարեկան հա-
սակը սովորում: Աղջիկները և երեխա-
ները սովորում են միասին և աղ չէ
վճարում բարձրականութեանը: Գաւա-
թութիւնը գերմաներէն է լինում, իսկ
ուսուցիչն սկսվում է երկրորդ
տարուց և չափաւորակ վից դաս է լի-
նում, թէ լեզուից և թէ վարչապետու-
թիւնից: Ուսումնարանի ծրագիրը ա-
ռարկաների մասին նման է մեր երկ-
րանոս ծրագրին: Միզ չէ հետաքրքրում դա-
ստաւորութեան մանրամասնութիւնները,
բայց և չեմ կարող լռել մի եղելու-
թեան մասին, որ աչքին է ընկնում և
փրկի աստիճանի հետաքրքրի է:

Թէ մեր լրագիրներում և թէ մա-
նաւանդ ուսուցչ մամուլում, շատ ան-
գամ են պատանել եմ հետեւեալ նկա-

ռաջնորդութեան պաշտոնը առանձնե-
լու: Թեմական գաւաթից հաղարար-
ձաները և քաղաքիս առաջաւորները
հեռագրաւորն առնելուն պէս փութա-
ցին մի պատուաւոր քահանայ ուղար-
կել Նիվալի կայարանը ընդառաջ Նո-
րին սրբազնութեան:

Ամսին 8-ին՝ չարաթ օրը ի պատիւ
Նորին սրբազնութեան ճաշ կար պատ-
րաստած ըմբիլ Աթաբեկեանցի աղում:
Աղղուղ աղատում էին նրան թեմ. զրա-
քանոցի հաղարարները, կոնսիստո-
րիական խումբը, քաղաքապետը, հաշ-
տարար դատաւորը, գաւաթապետի օգ-
նակները, քաղաքի աղղուական և
աշխատանքական-առաջաւորները, հոգե-
րականութեան ներկայացուցիչը և ու-
րիշ շատերը: Սրբ. առաջնորդը կատըր
մի քանի չըմպատաւած ձիւտներով
կանգ առեց սպասող խմբի հանդէպը:
Նորին սրբազնութիւնը կատըր իջաւ,
աղջուկն և տուաւ բոլորին իւր աղը:
Հուսկ ապա ճաշի նստան, որ կեանց
բաժաններ պարտուեցան, երկուցին,
ձառեցին և փող սրբազանը կատը
նստան: քաղաք շատուկաւ՝ Նորին սր-
բազնութեան զիմաւորել էին ժողովը-
գալիաներին հոծ բազմութիւնը և ար-
հեստաւորների զրօշակները: Մօտեւա-
լով ժողովրդին սրբազանը իջաւ կառ-
քից, ողջունեց և բազմութեան (աւրա-
նորով ուղղուեց գէպի եկեղեցին: Աղու-
կացոց մալը եկեղեցու դրան՝ քաղա-
քիս ամբողջ հոգեւորականութիւնը զիմ-
աւորութեամբ ընդունեց սրբազանին (Ա-
րաթի լուր)՝ շարականով:

Եկեղեցին լինէր էր ժողովրդի բազ-
մութեամբ: Նորին սրբազնութիւնը տե-
ղանի առաջ առանձին աղօթիւց չե-
տոյ՝ Մակար վ. Բարխուդարեանը մի
քանի խօսքով ժողովուրդին ներկայաց-
րեց իւր առաջնորդին, փող թեմա-
կան զարանոցի մի աշակերտ և օր.
ուսումնարանի մի աշակերտուհի իմաս-
տալից ձառեւոր շնորհաւորեցին սրբա-
զանի գաւաթաւոր Գեր. սրբազանը զղա-
ցում աղբ սկսալիս ընդունելութիւ-
նից՝ իւր աղղու խօսքով օրհնեց ժողո-
վրդին:

Հետեւեալ օրը, պատարալից լեսող,
կարդացուեց սրբազան հօր աղտեղի
առաջնորդ նշանակելու կոնդալը, օրից

ցին) պահպանում է բոլոր ստանդը,
ամեն մի տուն պարտաւոր է տարե-
կան մի որոշ տուրք վճարել ընդհա-
նոր հարկերի հետ միասին և աղ
տուրք վճարում են ամենքը՝ ունի ե-
րեկալ թէ ոչ, դա միևնույն է: Պէտք է
տեսլ, որ օրէնքը թուղատրում է միայն
կամաւոր Նորահաստութիւն ուսումնա-
րանի և եկեղեցու համար. իսկ գերմա-
նացիներ, երբ հարկաւոր է, երբ պահան-
ջում է նրա շահերը, գիտէ օկամաւոր
պարտաւորութիւն՝ ստանալու և օրի-
նակի ճշտութեամբ կատարել աղ
կամաւոր պարտաւորութիւնը:

Թէպէտ ուսումնարան գնալը պար-
տաւորական չէ, ինչպէս Գերմանիա-
ում, բայց դատաւարական հասակի
բոլոր երեխաները գնում են ուսում-
նարան և մինչև 15—16 տարեկան հա-
սակը սովորում: Աղջիկները և երեխա-
ները սովորում են միասին և աղ չէ
վճարում բարձրականութեանը: Գաւա-
թութիւնը գերմաներէն է լինում, իսկ
ուսուցիչն սկսվում է երկրորդ
տարուց և չափաւորակ վից դաս է լի-
նում, թէ լեզուից և թէ վարչապետու-
թիւնից: Ուսումնարանի ծրագիրը ա-
ռարկաների մասին նման է մեր երկ-
րանոս ծրագրին: Միզ չէ հետաքրքրում դա-
ստաւորութեան մանրամասնութիւնները,
բայց և չեմ կարող լռել մի եղելու-
թեան մասին, որ աչքին է ընկնում և
փրկի աստիճանի հետաքրքրի է:

Թէ մեր լրագիրներում և թէ մա-
նաւանդ ուսուցչ մամուլում, շատ ան-
գամ են պատանել եմ հետեւեալ նկա-

ռաջնորդութեան պաշտոնը առանձնե-
լու: Թեմական գաւաթից հաղարար-
ձաները և քաղաքիս առաջաւորները
հեռագրաւորն առնելուն պէս փութա-
ցին մի պատուաւոր քահանայ ուղար-
կել Նիվալի կայարանը ընդառաջ Նո-
րին սրբազնութեան:

Ամսին 8-ին՝ չարաթ օրը ի պատիւ
Նորին սրբազնութեան ճաշ կար պատ-
րաստած ըմբիլ Աթաբեկեանցի աղում:
Աղղուղ աղատում էին նրան թեմ. զրա-
քանոցի հաղարարները, կոնսիստո-
րիական խումբը, քաղաքապետը, հաշ-
տարար դատաւորը, գաւաթապետի օգ-
նակները, քաղաքի աղղուական և
աշխատանքական-առաջաւորները, հոգե-
րականութեան ներկայացուցիչը և ու-
րիշ շատերը: Սրբ. առաջնորդը կատըր
մի քանի չըմպատաւած ձիւտներով
կանգ առեց սպասող խմբի հանդէպը:
Նորին սրբազնութիւնը կատըր իջաւ,
աղջուկն և տուաւ բոլորին իւր աղը:
Հուսկ ապա ճաշի նստան, որ կեանց
բաժաններ պարտուեցան, երկուցին,
ձառեցին և փող սրբազանը կատը
նստան: քաղաք շատուկաւ՝ Նորին սր-
բազնութեան զիմաւորել էին ժողովը-
գալիաներին հոծ բազմութիւնը և ար-
հեստաւորների զրօշակները: Մօտեւա-
լով ժողովրդին սրբազանը իջաւ կառ-
քից, ողջունեց և բազմութեան (աւրա-
նորով ուղղուեց գէպի եկեղեցին: Աղու-
կացոց մալը եկեղեցու դրան՝ քաղա-
քիս ամբողջ հոգեւորականութիւնը զիմ-
աւորութեամբ ընդունեց սրբազանին (Ա-
րաթի լուր)՝ շարականով:

Զերբեւոյ աչն լուրը, իբրեւ թէ հա-
րաւոյ 125 ուսանողներ Պետերբուրգի
համալսարանից փոխադրուած են Նո-
վոբորսկի (Ողեսուպի) համալսարան,
«Юридический»-ը աւելացնում է, որ Պե-
տերբուրգի համալսարանից հեռացած
են 129 ուսանողներ. նրանց կէս մասը
արձակուած է անպաշտան, առանց ու-
րիշ համալսարան մտնելու իրաւունքի,
իսկ միւս մասը իրաւունք ունի մտնե-
լու միւս համալսարանները՝ միայն ա-
մեն անգամ մինիստրից առանձին
թուղտութիւն ստանալուց չեսող:

Աղղ խեղրում են զարձնել քաղաքալին
վարչութեան և աստիճանութեան ու-
շադրութիւնը քաղաքիս հին մասում
գանուղ մի քանի քարվանդարաների
հակասողական գրութեան վերալ:
Աղղ քարվանդարանները շատ անմաքուր
են պահվում և սրահներում հիւանդ
հիւանդ վալը թափուած կեղտոտում
են ամեն տեղ և ամեն ինչ գրեցեցեցե-
լափ:

Շատերն էլ սովորութիւն ունին ի-
րենց բնակարաններին առաջ և առա-
ւօտեան ժամը 8-ից խորոված խորո-
վիւն, աչնպէս որ դրացիները չարաշար
պատմվում են խորոված խորովածը
ներկից և խեղրվում են իւրաւ կրակի
մօտից: Օղղ աղղ քարվանդարաններում
աղղականում է:

«Նոր-Գար»-ի առաջին համարը
վերափոխման տօնից փողոց լուս կը
տեսնի, չորեքշաբթի 19-ին օգոստոսի:

ՄԻ ԱՌԱՆԳՈՒԹԻՒՆ

Շատ անգամ պատմութեան մօլ կէ-
տերը մեզ պարզաբանում և լրացնում
են առնչութիւններն ու արձանա-
գրութիւնները: Բայց տարաբաղաբար

ստղութեանը. ուսումնարանը անջա-
տում է երեխաներին ընտանիքից և մի
տեսակ պարիսպ դնում նրանց մէջ:

Ուսումնարանից դուրս եկած երե-
տասարդ անարգանքով է նախում իւր
ծնողների վերալ, իւր տուն ու տեղի
և ծնողների պարագամներ վերալ: Գիւ-
ղացու վերաբերմամբ հաստատապէս
կարելի է տեսլ, որ նրա ուսում ա-
ռած որդին ալ ևս արօրի ձեռք չի տալ:
Թողնում եմ մեր մամուլին հետազոտել
աղղ երկրութիւնը և նրա պատճառները,
բայց ևս չեմ կարող համաձայնիլ մա-
մուլի մի մասի հետ, որ աղղ եղելու-
թեան պատճառը վերադրում է ու-
սումնարանին և տարակուսում է վեր-
ջինի լաւ աղղեցութեան վերալ: Գրան
հակառակ է աչս աչս գիւղի ուսում-
նարանը: Այստեղ աղղիւսի եղելութիւն
ամենին չէ նկատվում: Երեւոյ աղղ ու-
սումնարան գնացող 14—15 տարեկան
աղջիկը ալսօր բորիկ գնում է դաշտ
և գետնախնձոր փորում, կամ խոտ քա-
ղում. իսկ վաղը նա մաքուր չորրորդ
և արտառահմանի կօշկներով կատար-
եալ «բարիշաղկ» նման գնում է եկեղե-
ցին: Ինչ վերաբերում է աղղաներին,
նրանք գաղղալիւն անգամ չունին, թէ
կալ աշխատում մի ուրիշ կեանք, որ
գիւղականից աւելի երջանիկ է: Սրա
պատճառը, ինձ թւում է, աչն է որ
սրանց ընտանեկան կեանքը բաւական
բարձր է և անպիսի հակապատկեր չէ
ներկայացնում աչն կեանքին, որ երե-
խան ուսումնարանում սովորում է: Ու-
րիշ ևս անգամում. բաւական է, որ ե-
րկասարկի ճաշակը մի փոքր նրբա-

մեր ժողովուրդը գեա ևս միայն ինքն է
ստում ու ինքն է լուս իրեն (պարա-
կան խօսքը)՝ աւանդութիւնը: Գիւղացու
պատմութիւն՝ աւանդապա՝ ձերուկի
ձայնը դուրս չեկաւ իրեն օղալ: չորս
մրտա պատերից: ձայնարիւ է, թէ և ե-
ղան անձեր, որ փորձեր արին աղղ
գործով դրաղուելու, բայց նրանք էլ
գեա ևս մի որոշ քալ չարին և գեա.
չատ հետեւ են իրենց նպատակին հա-
նելուց, հետեւաբար գեա մեր գրակա-
նութեան մէջ համարիս բոլորովին ան-
մշակ և նոյն իսկ պարսպ է նրա տե-
ղը: Մեր պարբերական թերթերը,
մանաւանդ «Նոր-Գար»-ը, չորրորդ են
կարողում, և չաճախակի վիշեցնում աղղ
թերթի լրացնելու մեծ անհրաժեշտու-
թիւնը, հաւաքելով ժողովրդի հպու. և
մտաւոր ստեղծագործութեան արդիւնք-
ները: Անկապած սա տրախալի երե-
ւալթ է, և ինչպէս երեւում է, աղղ ձա-
նը սկսում է արձագանք տալ: Անչու շա-
սա պէտք է համարել տրախալի և-
րեւոթ. ցանկանում ենք սրտալիւս, որ
«ստղին» ձայնարիւ լուղ լինի» ժողո-
վուրդը շատ նիւթ ունի տալու ամեն
մէկին:

Գեա շատ պատմական տեղեր մեր
հայրենիքում մնացել են՝ անգալ ոչ
միայն գիտնական աշխարհին, ալ և
մեր գրագէտներին: Աղղ դասին է պատ-
կանում և Լօռին՝ չորսիւս իւր անմաս-
չելի, ամուր գրքի, որ մինչ պատը պա-
հել է ժողովրդի զեղաղանական ուղին և
ստեղ ստեղ աւաղաներ, (գիւղներ)՝
«ստղաններ» է, չարուցի և չարուցա-
նում, իսկ վերջիններս «չարուցաւորի»
հետ չունին և նրանց դիւր գալու հա-
մար պէտք է իրենց տարազով երեւալ
նրանց ձորերում: Շատ անգամ հար-
ցանքին չեն պատասխանում և թէ
պատասխանում են ծուռ ու սխալ, ո-
րովհետեւ վախենում են «մի խաթա-
ր

Типографія М. Д. Ротиніанць Гол. пр. д. № 41.